

Na začátku nového školního roku...

Co by Ježíš asi řekl našemu národu, kdysi křesťanskému? Chci vám nabídnout k zamyšlení zkušenost a myšlenky jedné věřící ženy:

Nedávno jsme jeli na mši svatou do malé vesnice nedaleko od nás. Jedinou mši za celý týden v té vesnici. Po revoluci tu opravili kostel. Opravy financovali odsunutí starousedlíci, kteří se po spoustě let mohli vrátit aspoň jako hosté do míst, kde žili jejich předkové. Kostel je krásně opravený. Ale to je vše. Na mši svatou tam přišlo 6 starých lidí, mladý pár snoubenců a my – generačně „mezi nimi“.

Na parkovišti před kostelem hrály fotbal děti – tři kluci a dvě holčičky. Kola opřená o zeď kostela. Pak přijelo červené auto. Mladý muž vyhlédl z okénka auta a volal – promiňte, zase jsem se zdržel. Když vylezl z auta, z legrace kopnul do míče a zvolal – góool. Byl to farář – Polák, z blízké farnosti. Děti si kola a míč odložily v předsíni kostela a za chvíli začaly rozsvěcovat svíčky a jedna z holčiček běžela na kůr. U oltáře stál mladý kněz, vedle něj jeden kluk a jedna holčička v ministrantském. Druhý kluk byl kostelník, třetí seděl v lavičce a tvořil s námi „lid Boží“.

Do party vzali ministranti i našeho Péťu. Pohled na kluka, kterému z ministrantské suknice vykukovaly nohy v kopačkách a na holčičku, ještě uříčenou, která si rozčuchané vlasy narychlo sepnula a ozdobila sponečkami, byl legrační. Ta nahoře hrála na varhany jen pravou rukou doprovod k mešní

byla legrační. Ta nahoře hrála na varhany jen pravou rukou doprovod k mešní

písničky. Zpívat se k tomu dalo docela dobře. Pan farář byl rád, že můj manžel byl ochoten číst čtení. Jedna z těch holčiček mi při loučení řekla: Pan farář je fajn, tak sem chodíme.

Byli jsme loni v Praze. V kostele na Malé Straně jsme rodinám našich holek kupovali malou sošku Jezulátka. Postavili jsme se do dlouhé fronty lidí, kteří chtěli stejně jako my ty sošky požehnat. Byli jsme tam jediní Češi. Ten kněz přecházel z italštiny do francouzštiny a španělštiny.

Co se to stalo s vírou v naší zemi? Proč se ztratila z rodin, kde po staletí byla? Jak ji získat zpět? Může být prvním krůčkem nadšení z dobrého kněze, nebo zaujetí krásnou hudbou, uměním, povzbuzení ze společenství mladých lidí...? Nevím. Při návštěvě Svatého otce jsme na začátku mše svaté zpívali písničku „Pane, uzdrav svou zem, slyš nárek náš a obrať k sobě národ náš“ a na závěr „svatý Václave..., pros za nás Boha..., nedej zahynouti nám, ni budoucím“. Zpíváme, že nezhyne rod, jenž věřit nepřestane... Ještě, že v té písničce není, co bude s národem, který věřit přestal.

Se začínajícím novým školním rokem prosím: Nezapomeňte děti zase přihlásit do náboženství a veďte opravdu všechny k poctivému životu s Ježíšem. Nedejme si lacino vzít to, co naši předkové těžce budovali a z generace na generaci i za cenu těžkých obětí předávali. Ať se jim jednou můžeme podívat do očí. Moc o to prosím...

Z. V.

Co nás čeká

Pouť v Nadějově

27. září v 10 hodin u kaple sv. Václava v Nadějově poutní mše svatá. Prosba za náš národ, za politiky a státníky. Nestačí jen na ně nadávat. Je třeba se za ně modlit. Bůh jim hodně svěřil, hodně bude po nich jednou požadovat... Mají odpovědnost před Bohem i před lidmi.

Pouť v Arnolci

18. října v 10 hodin u kaple sv. Vendelína v Arnolci poutní mše svatá. Při mši svaté bude sbírka na misie.

Farní ples

21. 11. 2015 se uskuteční již 7. tradiční farní ples. Hudba Akord. Všichni jste srdečně zváni. Dary do tomboly je opět možné směřovat nejpozději do čtvrtka 19. 11. 2015 na faru, případně na organizátory (Radek Mutl, Kája Vacek, Míra Kašík). Děkujeme.

Ohlédnutí

Tábor v Heralticích

Na táboře se nám líbilo. Téma bylo Františkáni. Líbily se nám hry a stavění kostela, u kterého jsme se pobavily. Vedoucí byli hodní a byla s nimi zábava. Těšíme se na příští rok ☺.

Verča a Barča

Příměstský tábor ve Zhoří

Příměstského tábora se letos zúčastnilo 25 dětí předškolního věku. Tábořem nás provázela myška Markétka a seznamovala děti se stvořením světa. Společně jsme zpívali, hráli hry a vyráběli. Na památku si děti nazdobily trička. Počasí přálo a myslím, že si to děti i vedoucí řádně užili.

Děkujeme za modlitby za zdárný průběh obou táborů.

U hrobu sv. Zdislavy

V čase letních dovolených jsme i my vyrazili se tak trošku oprostít od stereotypu všedních dnů a vyjeli jsme si trochu dovolovat. Cílem naší dovolené bylo okolí Máchova jezera.

Nedaleko těchto míst je městečko Jablonné v Podještědí, kde se nachází bazilika minor zasvěcená svatému Vavřinci a svaté Zdislavě. A právě se sv. Zdislavou je toto místo úzce spjato. Tato česká světice je v kryptě baziliky pohřbena a uvnitř se také nachází její relikviář.

Nemohli jsme si nechat ujít příležitost navštívit hrob sv. Zdislavy, a tak jsme se do Jablonné v Podještědí vydali. Bazilika z venku i zevnitř je nevšední památkou, kterou stojí zato navštívit. Ve dveřích nás pohledem od oltáře

přivítal jeden z otců Dominikánů, kteří mají vedle baziliky klášter a kteří ji také spravují. A jak už to bývá, po chvíli se s námi dal do řeči. Nevím, jestli poznal, že nemáme k Bohu úplně daleko, anebo to risknul, ale brzy nám nabídl, že se můžeme podívat (mimo návštěvní pravidla), do katakomb pod bazilikou, kde je upravená a zpřístupněna hrobka sv. Zdislavy z Lemberka. Nadšeně jsme souhlasili a po krátké (delší děti nedovolily ☺) modlitbě v místě odpočinku sv. Zdislavy jsme se točitým schodištěm dostali opět mezi lavice.

Otec Dominikán nám ještě na cestu požehnal, rozloučili jsme se s dobrým pocitem, že jsme snad udělali radost návštěvou jemu a on jeho ochotou a dobrosrdečností udělal radost nám. Dále jsme zavítali ke Zdislavině studánce a k nedalekému zámku Lemberk, kde Zdislava ze svým manželem Havlem z Lemberka po svůj krátký život žila.

Kašíkovi a Matějčkoví

Zdislava z Lemberka (1220[?] Křižanov, okr. Žďár n. S. – 1252 Lemberk) byla česká šlechtična a zakladatelka špitálu. Plnila jak společenské povinnosti svého stavu, tak se pečlivě starala o svou rodinu a zároveň vedla duchovní život. S radostí navštěvovala chudé a pomáhala nemocným. V roce 1907 byla prohlášena za blahoslavenou a roku 1995 papežem Janem Pavlem II. za svatou. Sv. Zdislava je patronkou rodin, českého národa, kongregace sester dominikánek. Od roku 2000 je také hlavní patronkou Litoměřické diecéze a od roku 2002 patronkou Libereckého kraje.

Svatá Zdislavo, oroduj za nás!

~~~~~
Příští číslo plánujeme tradičně na období před vánočními svátky.

BMK